

ИВАН ДАВИДКОВ

РОКЛЯ

chitanka.info

Имахме една съседка, която купеше ли си нова рокля, не бързаше да я облече и да се порадва на цветовете на лъскавата басма. Тя оглеждаше ръбовете и тегелите, подрязваше щръкналите ъгълчета, после обръщаше роклята наопаки и я носеше така цялото лято, за да не избелява от слънцето. „Дойде ли празник — казваше си тя, — ще я облека, както се полага и тя ще ми бъде съвсем като нова“. Празникът идваше, но жената тогава тръгваше я лозето да прекопае, я зелето да полее — и роклята продължаваше да докосва тялото ѝ, обърната наопаки, с едва прозиращи откъм обратната страна шарки.

През есента започна панаирът в съседното градче. Жената реши да отиде там, пременена с роклята, която навярно бе запазила цялата свежест на цветовете си. Съблече я, за да изпере и изглади отпусналата се басма и видя, че цялата тъкан е станала като паяжина и се е разнищила. Сложи роклята в легена и тя започна да се размива под пръстите ѝ.

И от тая пъстра дреха, която тя държеше за добър ден, (а тоя ден бе пропуснат), останаха няколко парцала, с които жената после миеше разсъхналия се дъсчен под на кухнята.

26 септември 1989

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.